

борба и пише на приятеля си Г. Найденовъ въ Браила да търпя¹⁾):

Гюргювъ, 1868 априліе 28.

Г-онъ Георги Найдановъ

Писмото ви приехъ и разомехъ щоми пишите, но колкото за сега, не можа положително да ви пиша нищо. Азъ знамъ, чи вие мачно, тое и на синца ни. Най-мачно-то ни е само до васъ. Тазъ болка я има и по насъ, но за да добиемъ треаба да се научимъ парво да тарпимъ. За сега неостава да ви пиша по на-надалекъ ами стоити, та и както сте седели и досега и азъ ще дода следъ неакои день въ Браила поздравете отъ страната ни сички приятели.

С. Т. Караджа

Въ друго едно писмо Караджата пише до своя приятель Райчо Поповичъ въ Гюргево на 4 май 1868 година, въ което сжщо личи отчаянието му²⁾):

Гюргиво 1868 майе, 4.

¹⁾ Вж. писмото му въ Арх. отдѣлъ на Народната библиотека — София, папка 63, инв. № 8654.

²⁾ Вж. папка в. II. В. 556 въ Арх. отдѣлъ на Нар. библиотека — София.